

Indholdsfortegnelse

1.	Detentionslokalerne	2
2.	Rapportgennemgang	6
2.1.	Bestemmelser om detentionsanbringelse	6
2.2.	Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.	7
2.3.	Grundlaget for detentionsanbringelsen	10
2.4.	Lægeundersøgelse	13
2.4.1.	Tidspunktet for tilkald af læge	15
2.4.2.	Tidspunktet for lægetilsyn	18
2.5.	Oplysninger fra Kriminalregisteret	19
2.6.	Fremstilling og visitation mv.	21
2.6.1.	Fremstilling	21
2.6.2.	Visitation mv.	22
2.6.3.	Kontakt med pårørende mfl.	27
2.7.	Tilsyn	27
2.7.1.	Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)	29
2.7.2.	Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen	32
2.7.2.1.	Tidspunktet for det første tilsyn	33
2.7.2.2.	Tidspunktet for det sidste tilsyn	34
2.7.2.3.	Intervaller mellem tilsyn	35
2.7.2.4.	Noteringen af hvem der har forestået tilsyn	35
2.7.2.5.	Karakteren af de udførte tilsyn	36
2.8.	Løsladelsestidspunktet	37
2.9.	Vejledning om klageadgang mv.	37
	Opfølgning	39
	Underretning	40

Som led i ombudsmandens almindelige inspektionsvirksomhed (jf. § 18 i lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand) foretog jeg den 17. maj 2006 inspektion af detentionen på politistationen i Lyngby. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Lyngby politikreds er nedlagt pr. 1. januar 2007 i forbindelse med politireformen. Politikredsen er blevet en del af Nordsjællands Politi. Politistationen i Lyngby skal fortsat anvendes som lokal politistation som har døgnåbent. Jeg går derfor også ud fra at detentionslokalerne fortsat skal anvendes. Dette har jeg lagt til grund ved min vurdering af de fysiske forhold i detentionen.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Nordjyllands Politi og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at komme med eventuelle yderligere bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Jeg har ikke modtaget sådanne bemærkninger.

1. Detentionslokalerne

Politistationen har i alt fem detentionslokaler der er beliggende i kælderen under politistationen.

Indgang til detentionen sker via en overdækket baggård på politistationens bagside hvortil der er direkte adgang for politiets patruljevogne. Uvedkommende kan ikke overvære indbringelsen af den frihedsberøvede. Patruljevognene kan køre helt hen til indgangen, og en port kan skydes for inden den frihedsberøvede lukkes ud af vognen.

Ved indgang til detentionsgangen er der et forrum med en (gammel) visitationsskranke og aflåselige skabe til opbevaring af effekter der fratages de frihedsberøvede. Her er stationens lægeværelse også beliggende. I skranken opbevares vejledninger på forskellige sprog, herunder et oplag af Rigspolitichefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling, ”Hvor går du hen, når du går ud?”. Det blev oplyst at de frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen får udleveret pjecen.

Fra forrummet er der en gang med adgang til de 5 detentionslokaler som ligger i forlængelse af hinanden. Lokalerne er ca. 6-7 m². For enden af gangen findes desuden et toilet og bad som de frihedsberøvede kan benytte.

I hvert af detentionslokalerne er der et vindue der er inddelt i 7 felter, hvoraf der i de 6 er isat glas – jeg går ud fra at der er brudsikkert (plexi)glas. I ét felt var der enten svejset et gitter eller en metalplade i. Vinduerne er placeret i et indhak i væggen og kan ikke åbnes.

De steder hvor der i stedet for glas er isat en metalplade, er der behov for at der spartles/fuges omkring denne del (felt) af vinduet. Det gør sig også gældende for visse af de felter hvor der er isat glas. Dette forhold kan efter min opfattelse udgøre en sikkerhedsmæssig risiko idet det vil være muligt at fæstne genstande i revnen/spalten der vil kunne benyttes til selvbeskadigelse. Særligt i detentionslokale 3 og 5 var der behov for udbedring af fugerne.

Jeg gjorde opmærksom på dette forhold under inspektionen, og jeg forstod på de mundtlige tilkendegivelser at forholdet straks efter min inspektion ville blive udbedret. I den forbindelse ville samtlige fag i vinduerne blive gennemgået.

Jeg går ud fra at dette er sket, men beder for god ordens skyld Nordsjællands Politi bekræfte dette.

Der er ikke i øvrigt fremspring eller andet som det vil være muligt at fæstne noget til.

Der er pænt højt til loftet. Væggene der fremtrådte relativt nymalede var lyse (hvide), og hverken vægge eller døre havde ridser eller mærker af nævneværdigt omfang. Det blev under inspektionen oplyst at detentionslokalerne rimelig ofte males, det gælder især detentionslokale 1 og 2 som er de hyppigst anvendte. Det er fast praksis at detentionslokalet gennemgås inden den frihedsberøvede løslades. Såfremt der er begået hærværk, sigtes den pågældende herfor, og der rejses i forbindelse med sagen erstatningskrav. I sådanne tilfælde lukkes rummet af og males inden det igen tages i brug.

Såfremt det hyppigt forekommer at der udøves hærværk i detentionen, går jeg ud fra at Nordsjællands Politi vil overveje om der er behov for at indskærpe reglerne vedrørende visitation.

Gulvet der er mørkerødbrunt er slidt, men uden egentlige skader. Den bageste ende af gulvet (knap en meter i bredden) har en ca. 15 cm høj forhøjning i næsten hele rummets bredde, dog således at forhøjningen de sidste 10 cm før væggen og rundt mod bagvæggen kun er ca. 10 cm høj (dermed opstår der en kanal rundt om forhøjningen). Kanterne på forhøjningen er ikke skarpe, og det er ikke min vurdering at niveauforskellen mellem forhøjningerne udgør et sikkerhedsmæssigt problem. På forhøjningerne stod der på tidspunktet for inspektionen plastikbeklædte madrasser op ad væggen.

Dørene åbner udad og er forsynet med indkig med glas i. Der var alene afdækning af indkigshullet i detentionslokale 3. Da der ikke er almindelig trafik på den gang hvor detentionslokalerne er beliggende, vurderer jeg ikke at dette forhold udgør et problem i forhold til den frihedsberøvedes ret til diskretion. Glasset i detentionslokale 2 var blevet brændt og var som følge heraf misfarvet og

boblet. Det var ikke til at se ind ad. Desuden var glasset i detentionslokale 5 så ridset at det var svært at se ind i lokalet.

Jeg går ud fra at glassene i indkigshullerne til detentionslokale 2 og 5 er blevet (eller bliver) udskiftet, og at politiet løbende er opmærksom på at udskifte glassene i indkigshullerne når det er tiltrængt.

I hvert lokale er der et gulvafløb med rist. Der er etableret ventilation med indbygget røgalarm/røgmelder. Lokalerne opvarmes ved gulvvarme.

På væggen ved siden af døren er der en kaldeknop med forbindelse til den vagthavende. Der er endvidere en indbygget højttaler således at den vagthavende kan kommunikere med den detentionsanbragte. I loftet er der indbygget udstyr til tv-overvågning.

På tidspunktet for inspektionen var der sat en seddel på detentionslokale 4 med angivelse af at der var tekniske defekter i samtaleanlægget. Dette var også markeret på tavlen oppe ved vagthavende. Det blev oplyst at detentionslokalet af denne grund ikke for tiden anvendes.

De tekniske installationer (på nær detentionslokale 4) blev afprøvet. I alle lokaler var kamerabillederne på de to skærme (som er i farver) klare, og lyden god. Dog syntes der behov for at rengøre linsen i detentionslokale 5.

Jeg går ud fra at politiet løbende er opmærksom på om der er behov for at rengøre linsen mv. således at overvågningsbillederne fremstår klare og tydelige.

De fysiske forhold i detentionen på politigården i Lyngby er – forudsat at forholdet omkring vinduerne efter min inspektion er udbedret – efter min opfattelse tilfredsstillende. Detentionslokalerne fremtrådte desuden rene.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de sidste 10 detentionsanbringelser forud for varslingen af inspektionen den 5. april 2006. Detentionsrapporterne jeg modtog vedrører 10 anbringelser i detentionen som fandt sted i perioden fra den 4. februar 2006 til og med den 5. april 2006.

Anbringelserne er under gennemgangen nedenfor angivet med dato for anbringelsen af den frihedsberøvede. Da der en dag (den 5. april 2006) var tale om to anbringelser, er disse anbringelser tillige omtalt med AP.nr.

I 1 tilfælde er der ikke øverst på rapporten sket afkrydsning af hvorvidt der har været tale om en venterumsanbringelse eller en detentionsanbringelse. Da det imidlertid er noteret at vedkommende foreløbigt er anbragt i "D 1", og at vedkommende ved endelig anbringelse er anbragt i detentionen "D 1", synes der ikke at være tvivl om at der også i dette tilfælde er tale om en detentionsanbringelse.

2.1. Bestemmelser om detentionsanbringelse

Bestemmelser om detentionsanbringelse findes dels i politiloven (lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed), dels i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 988 af 6. oktober 2004 om detentionsanbringelse (detentionsbekendtgørelsen). Endvidere findes der regler om detentionsanbringelse i Rigspolitechefens kundgørelse II nr. 55 af 2. februar 2006 om anbringelse af berusede personer i politiets detentioner (bekendtgørelse nr. 9723). Den nugældende kundgørelse trådte i kraft den 1. marts 2006. Indtil da gjaldt kundgørelse II nr. 55 af 27. juni 2001 (cirkulæreskrivelse nr. 12051).

Detentionsbekendtgørelsen indeholder dels regler svarende til politilovens regler, dels regler som på tidspunktet for bekendtgørelsens udstedelse, (også) var indeholdt i den dagældende detentionskundgørelse. Reglerne vedrører bekendtgørelsens anvendelsesområde, frihedsberøvelse, transport og indbringelse

til politistationerne af berusede personer, fremgangsmåden ved detentionsanbringelse (herunder lægeundersøgelse af og tilsyn med detentionsanbragte), og løsladelse efter detentionsanbringelse, klagevejledning mv. Bekendtgørelsens regler er relativt detaljerede og er som anført i vidt omfang sammenfaldende med reglerne i Rigspolitechefens detentionskundgørelse.

Rigspolitechefen har i den nye kundgørelse II nr. 55 af 2. februar 2006 der som nævnt har været gældende fra 1. marts 2006, foretaget en række ændringer, tilføjelser og præciseringer i forhold til de hidtil gældende regler.

6 ud af de 10 anbringelser som min undersøgelse har omfattet, fandt sted forud for den 1. marts 2006. For disse anbringelser gjaldt kundgørelse II nr. 55 af 27. juni 2001, mens kundgørelse II nr. 55 af 1. februar 2006 gjaldt for de resterende 4 anbringelser.

De nærmere regler i politiloven, bekendtgørelsen og kundgørelserne er gennemgået nedenfor i forbindelse med fremlæggelsen af resultatet af min undersøgelse af de 10 sager om detentionsanbringelse.

2.2. Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.

Rigspolitechefen har udfærdiget en detentionsrapport, blanket P152, som er bilag 1 til detentionskundgørelsen. Anvendelsen af denne blanket var ikke obligatorisk efter den tidligere kundgørelse. Eventuelt anvendte lokale blanketter skulle dog indeholde de samme oplysninger, jf. Rigspolitechefens følgeskrivelse af 28. juni 2001 hvormed detentionskundgørelsen blev udsendt til samtlige politimestre i landet og Politidirektøren i København. Efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse er det blevet obligatorisk at anvende Rigspolitechefens detentionsrapport, jf. pkt. 3 i Rigspolitechefens rundskrivelse af 2. februar 2006 til Justitsministeriet og samtlige politikredse. Rapportblanketten der siden den nye

kundgørelses ikrafttræden har været tilgængelig i POLSAS, er samtidig på visse punkter uddybet i forhold til den hidtidige detentionsrapport.

Efter § 22, stk. 1, i den tidligere gældende kundgørelse og § 4 i den nugældende kundgørelse skulle/skal alle relevante punkter i detentionsrapporten udfyldes i tilslutning til de foretagne dispositioner og observationer. På den nye rapport er dette udtrykkeligt fremhævet foroven på rapporten.

Ved de 6 anbringelser der fandt sted forud for den 1. marts 2006, er anvendt en lokal blanket der øverst indeholder rubrikker til afkrydsning af om der er tale om en venterumsanbragt eller en detentionsanbragt. Ved de 4 anbringelser der fandt sted efter 1. marts 2006, er Rigspolitichefens detentionsrapport (P152 01/06 POLSAS) anvendt.

Rigspolitichefens blanket P152 forudsætter angivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger. Den lokale blanket som Lyngby Politi anvendte indtil den 1. marts 2006, indeholder med få undtagelser samme oplysninger som den tidligere gældende blanket P152. Blanketten indeholder derudover nogle punkter som ikke fandtes i den tidligere gældende blanket P152.

Da blanketten stort set indeholdt alle de obligatoriske oplysninger i blanket P152, og da lokalt udarbejdede blanketter om detentionsanbringelse fra den 1. marts 2006 ikke længere kan anvendes, har jeg ikke grundlag for at foretage mig videre vedrørende de få manglende felter i Lyngby Politis tidligere anvendte blanket.

Det fremgik som nævnt af § 22, stk. 1, i den tidligere gældende detentionskundgørelse og nu af § 4 i den nugældende kundgørelse at alle (relevante) punkter i detentionsrapporten skal udfyldes.

I de fleste af detentionsrapporterne er der ikke fuldt ud forholdt i overensstemmelse hermed, selv om det i flere tilfælde alene er en enkelt rubrik eller to der mangler at blive (korrekt) udfyldt. Jeg henstiller at pligten til at udfylde alle rubrikkerne i detentionsrapporten generelt indskærpes.

Af Politiets Statistik (årstabel) for 2005 fremgår at der i 2005 var 81 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Lyngby Politikreds. Det fremgår endvidere at ingen blev bragt til forsorgshjem eller lignende, 1 blev indbragt til sygehuset og ingen blev bragt til hjemmet. For 2004 var tallene henholdsvis 62 detentionsanbringelser, ingen blev bragt til forsorgshjem eller lignende, 4 blev indbragt til sygehuset, og 2 blev bragt til hjemmet.

I Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til den tidligere kundgørelse var det anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende. Dette gælder dog kun hvis politiet ud fra et ressourcensynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. I rundskrivelsen til den nye kundgørelse er det ligeledes anført at frihedsberøvelse som udgangspunkt sker med henblik på hjemtransport.

Jeg går ud fra at Nordsjællands Politi er opmærksom på det af Rigspolitechefen anførte om at politiet under de angivne forudsætninger som udgangspunkt skal bringe berusere hjem.

Da der imidlertid i 2005 ikke blev kørt nogen berusere hjem, beder jeg dog for god ordens skyld Nordsjællands Politi om at oplyse nærmere om praksis vedrørende hjemkørsel af berusere.

2.3. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter politilovens § 11, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter lovens § 11, stk. 4, tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, fx med henblik på indsættelse i detentionen. Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis overgivelse til andre, fx hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren (bekendtgørelsens § 2, stk. 1 og 2). Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde end beruselse, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder bekendtgørelsen ikke anvendelse.

Som bekendt blev det ved dom af 21. december 2005 fra Retten i Randers stueret at en anbringelse i detentionen havde været ulovlig. Den pågældende havde været beruset i middel grad. Ifølge retten havde der imidlertid ikke været grundlag for at fastslå at den pågældende ikke havde kunnet taget vare på sig selv, eller at han havde været til fare for andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed på en sådan måde at det var nødvendigt med detentionsanbringelse. Statsadvokaten i Aalborgs anke blev afvist af Vestre Landsret da statsadvokaten ikke er tillagt beføjelser i en sådan sag uden for strafferetsplejen, jf. retsplejelovens § 468, og da statsadvokaten heller ikke efter de almindelige regler om rettergangsfuldmægtige i retsplejelovens kapitel 25 har adgang til at repræsentere politimesteren. Dommen (og landsrettens kendelse) kan ses i Ugeskrift for Retsvæsen 2006, s. 2491.

Jeg har tidligere i sagen vedrørende min inspektion af detentionen i Køge bedt politimesteren og Justitsministeriet om en udtalelse om retsgrundlaget for anbringelsen af en person der var skønnet påvirket af alkohol i let grad, og som havde været involveret i husspektakler.

Politimesteren oplyste bl.a. at retsgrundlaget for detentionsanbringelsen var en kombination af den dagældende § 108 i retsplejeloven om politiets opgaver (nu ophævet og erstattet af lov om politiets virksomhed), nødret og den pågældendes spirituspåvirkning. Politimesteren oplyste endvidere at det blev besluttet at lade manden overnatte i detentionen, og først løslade ham når han skønnedes ædru. Beslutningen blev truffet på baggrund af hans ødelæggelser i hjemmet sammenholdt med spirituspåvirkningen og for at hindre ham i at tage hjem og fortsætte balladen og ødelæggelserne.

Justitsministeriet udtalte bl.a. at anbringelse i detention kun må ske i tilfælde hvor det skønnes strengt nødvendigt og henviste bl.a. til at dette fremgik klart af den (på daværende tidspunkt) nye bestemmelse i § 1, stk. 1, i den reviderede kundgørelse om detentionsanbringelse som trådte i kraft den 1. august 2001.

Jeg forstod myndighedernes udtalelser således at husspektakler i sig selv ikke gav grundlag for anbringelse i detention. Grundlaget for anbringelsen af den pågældende var en antagelse om spirituspåvirkning i let grad kombineret med fare for den pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed. Jeg foretog mig derfor ikke videre.

I 1 af de 10 tilfælde som indgår i undersøgelsen, fremgår det af rubrikken om årsagen til frihedsberøvelsen at den frihedsberøvede var beruset. I 7 tilfælde fremgår det af den øvrige del af detentionsrapporten (afkrydsningsrubrikkerne vedrørende graden af alkoholpåvirkning eller anden påvirkning) at den frihedsberøvede var beruset/påvirket. I 1 tilfælde (18/3) har lægen anført at den pågældende var påvirket af spiritus. Der er dog ikke anført i hvilken grad den pågældende har været påvirket. Den pågældende var indbragt for hærværk. I det sidste tilfælde (5/4, AP.nr. 162) fremgår der ikke noget direkte om hvorvidt den pågældende var beruset/påvirket. Dog fremgår det af lægerapporten at den pågældende har været påvirket i nogen grad idet lægen har anført: ”Har kun drukket 2 elefanter” og ”Gående slingre af sted”. Den pågældende var indbragt for butikstyveri.

I 3 tilfælde er det anført at den tilbageholdte var påvirket af andre berusende og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika). I de resterende 7 tilfælde er graden af alkoholpåvirkning anført i 5 af tilfældene. I 4 af de 5 tilfælde skønnedes de tilbageholdte påvirket i middel grad. I det sidste tilfælde var den pågældende påvirket i svær grad. I de resterende 2 tilfælde er det – som det også fremgår ovenfor – ikke angivet i hvilken grad de pågældende var beruset.

I 2 af de tilfælde hvor det er angivet at de pågældende var påvirket i middel grad, er det ikke samtidig angivet at de pågældende var påvirket af alkohol.

Det er beklageligt at der i 2 tilfælde ikke er anført noget om graden af alkoholpåvirkningen, og at oplysningerne om alkoholpåvirkningen i det ene af disse tilfælde alene fremgår indirekte af lægerapportens oplysninger. Det er også beklageligt at der i 3 tilfælde ikke er angivet at den pågældende var påvirket af alkohol. Jeg har som nævnt under pkt. 2.2. henstillet til at pligten til at udfylde alle rubrikkerne i detentionsrapporten indskærpes.

Jeg har ikke foretaget en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i bekendtgørelsens § 2, stk. 2, hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige, har været opfyldt i de enkelte tilfælde.

Ved detentionsanbringelserne den 16. februar 2006 skønnedes den pågældende påvirket af alkohol i middel grad. Årsagen til frihedsberøvelsen er angivet som ”53”.

Jeg beder om oplysning om årsagen til denne frihedsberøvelse, herunder hvad angivelsen ”53” henviser til.

Ved de 2 detentionsanbringelser hvor oplysningerne om alkoholpåvirkningen alene fremgår af lægens notater (5/4 (AP.nr. 162) og 18/3), er årsagen til frihedsberøvelserne angivet som henholdsvis butikstyveri og hærværk. Vedrørende anbringelsen den 5. april 2006 (AP.nr. 162) synes der ud fra det oplyste alene at være tale om påvirkningen i let grad, mens den anbragte den 18. marts 2006 formentlig har været påvirket i middel grad.

Jeg anmoder om at modtage oplysning om retsgrundlaget for disse 2 anbringelser. Jeg henviser i den anledning til dommen af 21. december 2005 fra Retten i Randers.

Jeg lægger i øvrigt til grund at de resterende 7 anbringelser har været i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 2, stk. 2. Også i tilfældet hvor det er oplyst at den pågældende var påvirket af alkohol i svær grad, og hvor årsagen til frihedsberøvelsen er angivet som politiloven/beruser, går jeg ud fra at betingelserne har været opfyldt.

2.4. Lægeundersøgelse

Efter bekendtgørelsens § 9 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. For så vidt angår detentionsanbringelse af børn under 15 år, fremgår dette direkte af politiloven (lovens § 12, stk. 2, hvorefter barnet ”hurtigst muligt [skal] undersøges af en læge”).

Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9 ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den frihedsberøvede er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4. Lægetilsyn skal efter § 11, stk. 1, foretages enten ved tilkald af læge/vagtlæge eller ved undersøgelse på skadestue, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt.

Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og (et kort referat af) lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. den tidligere gældende kundgørelses § 14, stk. 3, og den nugældende kundgørelses § 13, stk. 3. I den nugældende kundgørelse er det præciseret at det – selv om lægen ikke i øvrigt har bemærkninger – som minimum ved afkrydsning skal angives at der intet helbredsmæssigt er til hinder for anbringelse af den pågældende i detentionen.

Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspolitichefen, jf. § 14, stk. 3, 2. pkt., i den tidligere gældende kundgørelse og § 14 i den nugældende kundgørelse samt Rigspolitichefens følgebrev til kundgørelserne, nu rundskrivelsen af 2. februar 2006.

Det blev under inspektionen på forespørgsel oplyst at politiet i Lyngby har en aftale med 6-7 praktiserende læger i lokalområdet om lægetilsyn med de detentionsanbragte. Det blev endvidere oplyst at ordningen fungerer tilfredsstillende.

I alle tilfælde fremgår det af detentionsrapporterne at der var lægetilsyn. I 1 tilfælde er tidspunktet for lægetilsynet dog ikke angivet. I alle tilfælde foreligger der en lægeerklæring. I 1 tilfælde (21/2) er blanket P153 dog ikke benyttet. I dette tilfælde er der benyttet lægeerklæringen til brug ved tvangsindlæggelser. Jeg går dog imidlertid ud fra at lægen i forbindelse med udfærdigelsen af denne erklæring tog stilling til spørgsmålet om detentionsanbringelse af den pågældende, jf. bekendtgørelsens § 9, indtil transport til psykiatrisk afdeling kunne ske. Vedrørende anbringelsen den 1. april 2006 er alene side 1 af blanket 153 vedlagt. Jeg går ud fra at dette skyldes en fejl i forbindelse med kopieringen af rapporterne. Da der er tale om en anbringelse efter den nugældende kundgørelse, og da lægen i detentionsrapporten har afkrydset at der intet helbredsmæssigt var til hinder for anbringelse i detentionen, gør jeg dog ikke mere herved.

I alle tilfælde er lægens navn angivet i selve detentionsrapporten. Lægetilsynet er sket ved 3 forskellige læger. 2 læger har foretaget tilsyn i hver 4 tilfælde, mens den tredje læge har foretaget tilsyn i 2 af tilfældene.

Som nævnt ovenfor er der pligt til at anvende blanket P153 såfremt lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger. Der er imidlertid intet til hinder for at lægen også afgiver (skriftlige) bemærkninger i detentionsrapporten.

I 2 tilfælde er det afkrydset i detentionsrapportens felt til angivelse af lægens bemærkninger at der intet helbredsmæssigt var til hinder for detentionsanbringelse. I ingen af de øvrige tilfælde er lægens bemærkninger (konklusion) angivet i rapporten. I 5 tilfælde er der udtrykkelig henvist til den vedlagte lægeerklæring.

2.4.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. den tidligere gældende kundgørelses § 6, 2. pkt., og den nugældende kundgørelses § 6, sidste pkt.

Der er hverken i bekendtgørelsen eller kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Men det er i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og kundgørelsens § 6 anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede, og ifølge kundgørelsen uden unødigt ophold – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den frihedsberøvede. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. sidste afsnit i pkt. 3, i Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre. Det fremgår dog at den ovennævnte regel ikke gælder hvis transporttiden er af ”kortere varighed”, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste punktum og den nugældende kundgørelses § 6, 3. pkt.

En tilsvarende bestemmelse var ikke indeholdt i den tidligere gældende kundgørelse.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at det skal vurderes om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 2. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende, jf. den nugældende kundgørelses § 6, stk. 3 (uden unødigt ophold), med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske ”hurtigst muligt” efter indbringelsen, jf. pkt. 4 i rundskrivelsen af 2. februar 2006.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Jeg har i det følgende taget udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen til politistationen.

I 1 tilfælde (18/3) er der ikke oplyst hvornår lægen blev tilkaldt. Det fremgår dog at der var tale om transporttid af kortere varighed – 5 minutter.

Det er i dette tilfælde ikke muligt at vurdere hvornår lægen er tilkaldt i forhold til tidspunktet for indbringelsen. Lægetilsynet skete imidlertid først 1 time og 25 minutter efter indbringelsen til stationen. Jeg vender tilbage til dette nedenfor under punkt 2.4.2.

I de resterende 9 tilfælde er tidspunktet for lægetilkald oplyst. I 1 tilfælde er tilkald af læge sket før indbringelsen til politistationen (9 minutter før indbringelsen). I 3 tilfælde er tilkald af læge sket samtidig med indbringelsen til politi-

stationen. I disse 3 tilfælde er indbringelsen sket henholdsvis 12, 18 og 27 minutter efter anholdelsen.

Disse 4 tilfælde giver mig ikke anledning til at foretage mig noget. Jeg har noteret mig at transporttiden i de 3 tilfælde hvor der er sket lægetilkald samtidig med indbringelsen, må have været af kortere varighed.

I de resterende 5 tilfælde er tilkald af læge først sket efter indbringelsen. I 2 tilfælde skete tilkaldet 15 minutter efter indbringelsen. I de resterende 3 tilfælde blev lægen tilkaldt mellem 25 og 54 minutter efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med mine inspektioner af landets detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som i bekendtgørelsens § 6, stk. 1, der, som allerede nævnt, har til hensigt at tidspunktet for lægetilkald – i de fleste tilfælde – bliver fremrykket.

At der først skete tilkald af læge efter indbringelsen kan eventuelt henføres til bestemmelsen om transporttid af "kortere varighed", jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste punktum. Jeg beder dog for god ordens skyld Nordsjællands Politi om nærmere oplysninger om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter denne underretning. Jeg beder også om oplysning om baggrunden for det relativt sene lægetilkald i forbindelse med anbringelserne den 13. februar 2006, den 15. februar 2006 og den 5. april 2006 (AP.nr. 163). Lægen er i disse tilfælde tilkaldt henholdsvis 25, 30 og 54 minutter efter indbringelsen.

2.4.2. Tidspunktet for lægetilsyn

Der var ikke i den tidligere gældende kundgørelse, og er heller ikke i den nugældende kundgørelse, fastsat tidsmæssige bestemmelser for hvornår der skulle/skal ske undersøgelse ved læge, dog er det i § 1, stk. 1, sidste punktum, i den nugældende kundgørelse præciseret at pågældende straks skal undersøges af en læge såfremt der er mistanke om at pågældende er syg, eller har pådraget sig skader af ikke ringe omfang. Men som nævnt under pkt. 2.4.1., har bekendtgørelsens § 5, stk. 1, om tilkald af læge allerede under transporten til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres. Formålet med lægetilsynet er som også nævnt at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte som nu også angivet i rundskrivelsen af 2. februar 2006, sker hurtigst muligt efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min opfattelse ikke er snarest muligt. Min udtalelse herom er udfærdiget før indførelsen af bestemmelsen i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

Tidspunktet for lægetilsynet fremgår i alle tilfælde af detentionsrapporterne og de vedlagte lægeerklæringer.

I 2 tilfælde fandt lægetilsynet sted samtidig med indbringelsen, i 2 andre tilfælde henholdsvis 11 og 19 minutter efter indbringelsen. I 1 tilfælde fandt lægetilsynet sted 34 minutter efter indbringelsen mens lægetilsynet i 4 tilfælde fandt sted mellem 45 og 60 minutter efter indbringelsen. I det sidste tilfælde (18/3) fandt lægetilsynet først sted 1 time og 25 minutter efter indbringelsen. Tilkaldet af lægen var dog i dette tilfælde først sket 25 minutter efter indbringelsen (se ovenfor under punkt 2.4.1.). Lægen er således også i dette tilfælde kommet indenfor en time efter tilkald.

Jeg har ingen bemærkninger til tidspunkterne for lægetilsyn i sagerne som bekræfter det under inspektionen oplyste om at lægeordningen fungerer tilfredsstillende.

2.5. Oplysninger fra Kriminalregisteret

Efter den tidligere gældende kundgørelses § 13, stk. 2, og den nugældende kundgørelses § 10, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen) indhente oplysninger om den frihedsberøvede i Kriminalregisteret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. den dagældende kundgørelses § 19, nu § 24. Oplysningerne skal udskrives og opbevares sammen med detentionsrapporten i minimum 2 år, jf. § 22, stk. 3, i den tidligere gældende og § 28 i den nugældende kundgørelse.

Den lokale blanket som politiet i Lyngby anvendte indtil 1. marts 2006 indeholdt ikke en rubrik med mulighed for at afkrydse **om** der var vedlagt udskrift fra Kriminalregisteret. Det er et af de punkter hvor den lokale blanket adskiller sig fra Rigspolitechefens blanket hvori det skal afkrydses **at** der er indhentet og vedlagt udskrift. Det er i den nye blanket præciseret at det er obligatorisk at vedlægge denne udskrift.

Alene i 1 af de 6 tilfælde hvor rapporterne er fra før 1. marts 2006, er der vedlagt en udskrift fra Kriminalregistret. Da den lokale blanket ikke indeholder en rubrik om hvorvidt oplysninger fra Kriminalregistret har været indhentet, er det ikke muligt at afgøre om vagthavende i disse tilfælde rent faktisk har indhentet oplysningerne, men at udskriften blot ikke er blevet udprintet og vedlagt rapporten som den skulle, jf. den dagældende kundgørelses § 13, stk. 2, 2. pkt.

Da den lokale blanket ikke længere anvendes, har jeg valgt ikke at gå videre med dette spørgsmål. Jeg henviser til punkt 2.2. ovenfor. Jeg mener dog at det er beklageligt at der kun i 1 ud af 6 tilfælde af de anbringelser der var sket for-

ud for 1. marts 2006, og som jeg har haft til gennemsyn, er vedlagt udskrift – og dermed med sikkerhed har været indhentet oplysninger – fra Kriminalregistret.

I 2 af de 4 tilfælde der ligger efter 1. marts 2006, er det afkrydset at udskrift er vedlagt, og udskrifter er også vedlagt. I de sidste 2 tilfælde (5/4 (AP.nr 162) og 1/4) er det ikke afkrydset at udskrift fra Kriminalregisteret er vedlagt, og sådanne udskrifter er da heller ikke vedlagt.

Da indhentelse af oplysninger i Kriminalregisteret (og vedlæggelse af udskrift herom) er obligatorisk ved anbringelse i detentionen, er det beklageligt at der i 2 tilfælde efter den nugældende kundgørelse trådte i kraft ikke er vedlagt en udskrift fra Kriminalregistret hvilket også synes at indikere at sådanne oplysninger ikke har været indhentet. Jeg anmoder Nordsjællands Politi om at oplyse hvorvidt der i de 2 tilfælde blev indhentet oplysninger i Kriminalregistret, og i givet fald om årsagen til at udskrifter ikke er vedlagt i disse tilfælde. Jeg beder også om at reglerne om indhentelse og vedlæggelse af oplysninger fra Kriminalregistret særligt bliver indskærpet. Jeg henviser til punkt 2.2. ovenfor hvor jeg henstiller at pligten til at udfylde alle rubrikkerne i detentionsrapporten generelt indskærpes.

Indhentelse af oplysninger fra Kriminalregisteret skal som nævnt ske før visitationen (og anbringelsen i detentionen). I de 3 tilfælde hvor der er vedlagt udskrift fra Kriminalregistret, fremgår tidspunktet for visitation af rapporterne. I 1 tilfælde er indhentelse af udskrift fra Kriminalregisteret sket før visitationen (og før indbringelsen). I 1 tilfælde (4/2) fremgår det at udskriften er udskrevet 14 minutter efter visitationen havde fundet sted. I det sidste tilfælde (18/3) er det pga. kopieringen ikke muligt at afgøre på hvilket tidspunkt den 18. marts 2006 udskriften er udskrevet.

Jeg har i forbindelse med min gennemgang af rapportmateriale i tidligere inspektioner af detentioner gået ud fra at oplysningerne fra Kriminalregistret er udprintet i forbindelse med forespørgslen er foretaget. I så fald er oplysningerne fra Kriminalregistret ikke indhentet forud for visitationen i hvert fald i 1 af de kun 3 tilfælde hvor det med sikkerhed kan konstateres at oplysninger fra Kriminalregisteret rent faktisk er indhentet. Det er beklageligt.

2.6. Fremstilling og visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1, skal den frihedsberøvede ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende. Den vagthavende indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS, jf. § 8 i den tidligere gældende og § 7 i den nugældende kundgørelse.

2.6.1. Fremstilling

I alle tilfælde er der sket fremstilling for vagthavende.

Der er i Rigspolitechefens blanket P152 en rubrik til angivelse af tidspunktet for fremstillingen for vagthavende. Der er endvidere rubrikker til angivelse af vagthavendes vurdering af frihedsberøvedes tilstand i relation til påvirkethed af alkohol, af andre berusende og/eller bedøvende midler (se ovenfor under punkt 2.3.) og til angivelse af andet, herunder skader.

I 1 tilfælde (16/2) er der ikke sket notat om tidspunktet for fremstilling for vagthavende. Jeg anser den manglende udfyldelse af denne rubrik for en enkeltstående forglemmelse med hensyn til at gøre notat herom.

I de øvrige 9 sager er der sket fremstilling indenfor 10 minutter, herunder er der i 7 af tilfældene sket fremstilling indenfor 0 til 3 minutter efter indbringelsen.

Jeg har noteret mig at der formentlig i alle tilfælde er sket fremstilling for vagthavende i tidsmæssig tæt tilknytning til personens indbringelse til politistationen.

I ingen tilfælde er der gjort notat om skader og spor i forbindelse med vagthavendes vurdering af anholdtes tilstand. I 5 tilfælde er der føjet bemærkninger til om den anholdtes psykiske tilstand.

Jeg går ud fra at der ikke i de øvrige tilfælde har været noget at bemærke for så vidt angår den frihedsberøvedes tilstand i øvrigt.

2.6.2. Visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen, og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den frihedsberøvede.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 2, skal den frihedsberøvede ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den frihedsberøvede.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den frihedsberøvede, jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 3. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 2. Den frihedsberøvede skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 15, indtil visitation som beskrevet i § 10, stk. 3, 1. pkt., har fundet sted.

Efter bestemmelsen i bekendtgørelsens § 10, stk. 4, skal politiet påse at effekter der fratages den frihedsberøvede, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre frihedsberøvede.

Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten, jf. § 13, stk. 5, i den dagældende og § 12, stk. 2, i den nugældende kundgørelse. I sidstnævnte bestemmelse er det udtrykkeligt anført at det er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis dette ikke kan medføre tvivl om hvem der har foretaget visitationen. Det gjaldt også efter den tidligere kundgørelse selv om dette ikke fremgik af kundgørelsen.

I 9 af de 10 tilfælde er det angivet hvem der foretog visitation af den frihedsberøvede. I 2 af disse tilfælde er det sket ved navn, i de øvrige tilfælde ved angivelse af initialer. Alene i 1 tilfælde er det angivet at 2 polititjenestemænd medvirkede ved visitationen.

Jeg beder om oplysninger om hvorfor det kun i 1 ud af 10 (9) tilfælde var mulighed for at 2 polititjenestemænd medvirkede ved undersøgelse af den frihedsberøvede.

I det sidste tilfælde (5/4, AP.nr. 162) hvor det ikke er anført hvem der foretog visitation (eller hvornår), fremgår det af detentionsrapporten i øvrigt at der er sket visitation.

Jeg anser den manglende udfyldelse af rubrikken til angivelse af hvem der foretog visitationen og hvornår, for en enkeltstående forglemmelse med hensyn til at gøre notat herom.

I 9 tilfælde er det i detentionsrapporten angivet hvornår visitation er foretaget. I 2 af disse tilfælde (16/2 og 14/2) er det ikke oplyst hvornår den pågældende er anbragt foreløbigt i detentionen. Vedrørende anbringelsen den 16. februar 2006 må visitationen der fandt sted 2 minutter efter indbringelsen, dog antages at have fundet sted forud for den foreløbige anbringelse. Vedrørende anbringelsen den 14. februar 2006 er visitationen med sikkerhed sket forud for den foreløbige anbringelse i og med at visitationen er foretaget inden indbringelsen til stationen. Også i et andet tilfælde (15/2) er visitationen sket inden indbringelsen til stationen.

Jeg går i de 2 tilfælde hvor visitationen er sket forud for indbringelsen, ud fra at visitationen som minimum har opfyldt kravene i kundgørelsens § 13, stk. 3, og at den pågældende i perioden fra visitationen til den foreløbige anbringelse i detentionen har været under konstant opsyn. Jeg foretager mig på denne baggrund ikke yderligere herved.

I 1 tilfælde (21/2) er visitationen først foretaget 13 minutter efter den foreløbige anbringelse, men dog inden lægeundersøgelsen blev foretaget.

Det er beklageligt at der i et enkelt tilfælde er sket foreløbig anbringelse i detentionen uden at den anbragte forinden havde været visiteret.

I det sidste tilfælde (5/4 AP.nr. 162) er det på grund af de manglende oplysninger om tidspunktet for visitationen ikke muligt at se om visitation har fundet sted forud for den foreløbige anbringelse.

Som anført ovenfor anser jeg den manglende udfyldelse af hvornår visitationen blev foretaget for en enkeltstående forglemmelse. Jeg går derfor ud fra at visitationen også i dette tilfælde har fundet sted forud for den foreløbige anbringelse.

Den lokale blanket som politiet i Lyngby anvendte indtil 1. marts 2006, indeholdt ikke en rubrik med mulighed for at afkrydse efter hvilken bestemmelse i den dagældende detentionskundgørelse visitationen var sket. Blanketten indeholdt alene rubrikker til angivelse af hvem der havde foretaget visitationen og hvornår. Det er et af de punkter hvor den lokale blanket adskilte sig fra Rigspolitechefens blanket. Den lokale blanket burde have indeholdt oplysninger om grundlaget for visitationen, jf. Rigspolitechefens følgeskrivelse af 28. juni 2001.

I ingen af de 6 tilfælde hvor anbringelserne er sket forud for 1. marts 2006, er det angivet efter hvilken bestemmelse i den tidligere gældende kundgørelses § 13, stk. 3 og/eller 4, der er sket visitation.

Alene i 1 ud af de 4 tilfælde der ligger efter den 1. marts 2006 er der afkrydset efter hvilken bestemmelse visitationen er foretaget. I det pågældende tilfælde (1/4) er der både sat kryds i rubrikken ud for kundgørelsens § 11, stk. 2 og stk. 3. Dette tilfælde vedrører en kvinde.

Jeg går ud fra at visitationen i dette tilfælde blev foretaget af personale af samme køn.

Det er beklageligt at der i 9 tilfælde ikke er oplyst efter hvilken bestemmelse i kundgørelsen visitationen er foretaget. Det forhold at den lokale blanket ikke indeholdt en rubrik herom, foretager jeg mig dog ikke yderligere ved. Jeg henviser til punkt 2.2. ovenfor. Jeg henviser i øvrigt til min henstilling om at kravet i den nugældende kundgørelses § 4 om at alle relevante punkter i detentionsrapporten skal udfyldes, jf. punkt. 2.2.

Den nye detentionsrapport indeholder i modsætning til den tidligere ikke kun et felt til afkrydsning hvis der er frataget effekter og/eller penge, men tillige et felt til afkrydsning af hvis der ikke er frataget noget. Hvis der er frataget effekter,

skal det angives hvilke effekter der er tale om. På den blanket som politiet i Lyngby anvendte indtil 1. marts 2006, skulle det angives hvilke genstande og beløb, der var frataget.

I 8 tilfælde er der notat om hvilke effekter og/eller pengebeløb den frihedsberøvede er frataget. I de to sidste tilfælde (16/2 og 13/2) er der ikke angivet at de pågældende er blevet frataget effekter. Det fremgår imidlertid at der i forbindelse med løsladelsen er sket udlevering af effekter, og at de pågældende har kvitteret herfor.

Jeg går på denne baggrund ud fra at der i de to sidstnævnte tilfælde blev frataget effekter som angivet i bekendtgørelsens § 10, stk. 4, og at det er en fejl at dette ikke er blevet angivet i detentionsrapporten i overensstemmelse med den dagældende kundgørelses § 13, stk. 5.

I 8 af de 10 tilfælde er det angivet hvem der har udleveret effekterne til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen. I 2 af disse tilfælde er det sket ved navn, i de øvrige tilfælde ved angivelse af initialer. I de resterende 2 tilfælde er der en kvittering fra den frihedsberøvede, jf. i øvrigt straks nedenfor, og det fremgår heraf at effekterne også i disse tilfælde er udleveret.

Efter den tidligere gældende kundgørelses § 22, stk. 2, og nugældende kundgørelses § 26, stk. 4, skal en frihedsberøvet der er frataget effekter som skal udleveres til denne, anmodes om at kvittere herfor i detentionsrapporten. Både i blanket P152 og den tidligere anvendte lokale blanket er der et felt til bemærkning såfremt den pågældende ikke ønsker at kvittere. Jeg går ud fra at der i dette felt så vidt muligt anføres årsagen til at den frihedsberøvede ikke vil kvittere.

Som ovenfor nævnt blev den frihedsberøvede i alle tilfælde frataget effekter og/eller penge. I alle tilfælde har den frihedsberøvede kvitteret med sin under-

skrift for modtagelsen af effekter. I 2 af tilfældene fremgår underskriften i feltet hvor der kan angives bemærkninger såfremt den frihedsberøvede ikke ønsker at kvittere.

Jeg går ud fra at det er en fejl at underskriften i 2 tilfælde ikke er placeret i feltet "frihedsberøvedes/anholdtes kvittering". Da der er tale om enkeltstående tilfælde, giver det mig ikke anledning til at foretage mig mere.

2.6.3. Kontakt med pårørende mfl.

Efter § 10 i den dagældende og § 9 i den nugældende kundgørelse skal den frihedsberøvede inden anbringelsen i detentionen gøres bekendt med retten til at få kontakt med pårørende og/eller arbejdsgiver. Er den pågældende endvidere frihedsberøvet i anledning af et strafbart forhold, anvendes reglerne i Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 12154 af 12. juni 2001. Efter bestemmelsernes stk. 2, skal det i detentionsrapporten noteres at den pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1.

Der er foretaget vejledning i 8 ud af 10 tilfælde. I 4 tilfælde fremgår det med initialer hvem der har foretaget vejledningen, og det fremgår i alle de 8 tilfælde hvornår vejledning er sket.

2.7. Tilsyn

Efter § 13 i bekendtgørelsen har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Hvis den frihedsberøvede efter lægeundersøgelsen er tilset to gange ved fremmøde, og hvis den pågældende ikke skønnes at være i en tilstand der kræver at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2, ske via lytte- og overvågningsudstyr der er god-

kendt af Rigspolitechefen til elektronisk overvågning. Selve anbringelsen udgør ikke et tilsyn i denne forbindelse. Tilsvarende gælder lægeundersøgelsen.

Tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den frihedsberøvedes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den frihedsberøvedes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde. Hvis der opstår mistanke om at den pågældende er så syg at det taler imod fortsat detentionsanbringelse, skal der straks tilkaldes læge eller ambulance (bekendtgørelsens § 14, stk. 4).

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. den tidligere gældende kundgørelses § 18, stk. 5, og den nugældende kundgørelses § 25. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde (ved angivelse af E eller F, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) ovenover tilsynsrubrikkerne).

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den frihedsberøvede. Det er fx tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4. Ved et skærpet tilsyn forstås efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Efter omstændighederne kan et skærpet tilsyn indebære konstant overvågning.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 3. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. den dagældende kundgørelses § 19, stk. 3, og nugældende kundgørelses § 25. Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) ovenover tilsynsrubrikkerne.

Ved undersøgelse af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelserne om tilsyn med de detentionsanbragte, er det hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige anbringelse, henholdsvis den endelige anbringelse i detentionen.

Indtil den frihedsberøvede er undersøgt af en læge, er anbringelse i detentionen som tidligere nævnt foreløbig.

I alle 10 tilfælde blev der som ovenfor anført foretaget en lægeundersøgelse af den frihedsberøvede. I 2 tilfælde har der ikke været tale om foreløbig anbringelse i detentionen i og med at lægeundersøgelsen fandt sted i forbindelse med indbringelsen til politistationen. I 1 andet tilfælde, som vedrører en anbringelse den 14. februar 2006, er rubrikken om foreløbig anbringelse ikke udfyldt. Det er noteret at lægetilsynet fandt sted 19 minutter efter indbringelsen. Første tilsynsnotat – der er angivet som et elektronisk tilsyn – er angivet til kl. 20.30 hvilket er 25 minutter efter den endelige anbringelse.

Jeg anmoder om oplysning om hvorvidt den pågældende, efter at have været fremstillet for vagthavende kl. 19.45, havde ophold i detentionen forud for lægeundersøgelsen.

2.7.1. Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)

Mens anbringelsen er foreløbig, skal der som tidligere nævnt føres et skærpet tilsyn med den anbragte, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 4. Ved et skærpet tilsyn forstås som nævnt efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time.

Efter bekendtgørelsens § 15, stk. 3, kan et skærpet tilsyn kun ske ved fremmøde i detentionen.

Det fremgår som nævnt af detentionsrapporterne at den frihedsberøvede i hvert fald i 7 tilfælde har været foreløbigt anbragt i detentionen. Tidspunktet for den foreløbige anbringelse er i alle disse tilfælde angivet i selve detentionsrapporten.

I 6 af de 7 tilfælde er rubrikken til angivelse af dato og klokkeslæt for den endelige detentionsanbringelse i detentionsrapporten udfyldt. I alle tilfælde er tidspunktet for lægeundersøgelsen angivet. Da anbringelsen i detentionen er foreløbig indtil lægeundersøgelse har fundet sted, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3, har jeg i alle tilfælde for så vidt angår varigheden af den foreløbige anbringelse lagt tidspunktet for lægeundersøgelsen til grund.

I det tilfælde hvor tidspunktet for den foreløbige anbringelse ikke fremgår (14/2), fandt lægeundersøgelsen som anført sted 19 minutter efter indbringelsen. Den foreløbige anbringelse varede således højst 19 minutter. I de øvrige 7 tilfælde varede den foreløbige anbringelse fra 8 minutter til 1 time og 20 minutter.

I ingen af de tilfælde hvor der skete foreløbig anbringelse fremgår det at der i perioden frem til lægeundersøgelsen er ført skærpet tilsyn.

I 3 af de 7 tilfælde var den foreløbige anbringelse på 30 minutter eller derunder. (5/4 (AP.nr 162), 13/2 og 4/2). Endvidere varede den foreløbige anbringelse den 14. februar 2006 som anført maksimalt 19 minutter.

I det tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede i 30 minutter (13/2) blev der 20 minutter efter indsættelsen i detentionen foretaget tilsyn af den pågældende ved fremmøde i detentionen (men det er ikke angivet at der var tale om et skærpet tilsyn).

Jeg antager at der er tale om en fejl at det pågældende tilsyn ikke er markeret med et "S". Jeg går dermed ud fra at der i dette tilfælde faktisk er forholdt i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 9, stk. 4.

I de øvrige 3 tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede under 30 minutter, foretager jeg mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om tilsyn i denne periode, men henviser generelt til bestemmelsen i bekendtgørelsens § 15, stk. 2. Da tilsyn efter denne bestemmelse skal ske hyppigere end hver halve time, kan første tilsyn efter min opfattelse ikke først ske når der er gået hen mod 30 minutter.

I de resterende 4 tilfælde hvor de frihedsberøvede har været foreløbige anbragt frem til lægetilsynet, er der ikke ført skærpet tilsyn.

Det er meget beklageligt at der i disse tilfælde ikke er ført skærpet tilsyn. Særligt beklageligt er det i det tilfælde (15/2) hvor den pågældende har været foreløbig anbragt i 48 minutter uden der på noget tidspunkt i denne periode er foretaget tilsyn af vedkommende. Endvidere er det meget beklageligt at der i de øvrige 3 tilfælde – hvor den foreløbige anbringelse har varet henholdsvis 47 minutter, 49 minutter og 1 time og 20 minutter – først efter en halv time er ført tilsyn, og at dette tilsyn i alle de 3 tilfælde er foretaget elektronisk. Det drejer sig om anbringelserne den 5. april (AP.nr 163), 21. februar og 18. marts 2006. Ved anbringelsen den 18. marts 2006 er også det andet tilsyn – der er foretaget 30 minutter efter det første (elektroniske) tilsyn – sket elektronisk.

Jeg beder om oplysninger om Nordsjællands Politis praksis vedrørende tilsyn under den foreløbige anbringelse. Jeg går i den forbindelse ud fra at de ovenstående problemer med iværksættelse af skærpet tilsyn under den foreløbige anbringelse giver Nordsjællands Politi anledning til særligt at indskærpe bekendtgørelsens og kundtgørelsens regler herom.

2.7.2. Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen

I 3 tilfælde er der ikke ført notater om tilsyn under den endelige anbringelse i detentionen. Det drejer sig om de 2 tilfælde (1/4 og 16/2) hvor de pågældende samtidig med indbringelsen blev tilset af lægen – og hvor der altså ikke var tale om foreløbig anbringelse – og det tilfælde hvor den foreløbige anbringelse alene varede 8 minutter (4/2). I de pågældende tilfælde er der tale om anbringelser der varede i henholdsvis 1 time og 15 minutter, 4 timer og 20 minutter og 3 timer og 30 minutter.

Jeg beder om oplysninger om baggrunden for at der i disse tilfælde ikke er foretaget tilsyn med de anbragte.

I de resterende 7 tilfælde er der ført tilsyn med de anbragte. Tilsynene er i stort set samtlige tilfælde foretaget hver halve time. I ingen af disse tilfælde er de to første tilsyn imidlertid foretaget ved fremmøde.

Ved anbringelsen den 13. februar 2006 er det første tilsyn efter den endelige anbringelse sket elektronisk 18 minutter efter anbringelsen. Herefter er der foretaget tilsyn ved fremmøde i detentionen efter 22 minutter, 30 minutter, 16 minutter og 14 minutter (regnet fra det foregående tilsyn).

Da det andet tilsyn skete ved fremmøde 40 minutter efter den endelige anbringelse og de efterfølgende 3 tilsyn også blev foretaget ved fremmøde, foretager jeg mig ikke noget vedrørende det forhold at det første tilsyn der skete bare 18 minutter efter den endelige anbringelse, skete elektronisk. Jeg har lagt vægt på at det i bekendtgørelsens § 14, stk. 1, er anført at tilsyn ved fremmøde i detentionen så vidt muligt [min understregning] skal ske mindst 1 gang hver halve time. Jeg går herefter ud fra at der i dette tilfælde er forholdt i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 14, stk. 2.

I de øvrige 6 tilfælde er det imidlertid beklageligt at der ikke er forholdt i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 14, stk. 2, hvoraf det fremgår at – som minimum – de første 2 tilsyn skal ske ved fremmøde (jeg bemærker at selve anbringelsen ikke udgør et tilsyn, og at tilsvarende gælder lægeundersøgelsen. Se nedenfor under punkt 2.7.2.1.).

I særdeleshed vedrørende anbringelsen den 21. februar 2006, hvor det i forbindelse med lægetilsynet blev besluttet at tvangsindlægge vedkommende, forekommer det meget beklageligt at der i perioden fra den pågældende blev endelig anbragt i detentionen og frem til transporten til en psykiatrisk afdeling (en periode på 2 timer og 5 minutter) alene blev foretaget elektronisk tilsyn af den pågældende. Jeg beder for god ordens skyld om oplysninger om hvorvidt det i forbindelse med denne anbringelse har været overvejet hvorvidt der burde have været ført skærpet tilsyn med vedkommende, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 2. Jeg bemærker i den forbindelse at jeg har noteret mig at lægen i lægeerklæringen til brug for tvangsindlæggelsen alene har anført at vedkommende er til fare for andre, og at jeg – som også anført ovenfor under punkt 2.4. – antager at lægen tog stilling til spørgsmålet om detentionsanbringelse af den pågældende frem til det tidspunkt hvor der kunne ske transport til en psykiatrisk afdeling.

2.7.2.1. Tidspunktet for det første tilsyn

Som nævnt ovenfor i afsnit 2.7. tæller tilsyn der er anført på tidspunktet for anbringelsen og på tidspunktet for lægetilsynet, ikke med som tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2.

Det første tilsyn blev i de 7 tilfælde hvor der er oplysninger om de førte tilsyn ført inden for 30 minutter efter den endelige anbringelse i detentionen.

2.7.2.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn

I alle tilfælde er rubrikken i detentionsrapporten til angivelse af dato og klokkeslæt for løsladelse af den detentionsanbragte udfyldt.

Den blanket som politiet i Lyngby anvendte indtil 1. marts 2006, indeholdt ikke – og skulle heller ikke indeholde – en rubrik til angivelse af hvornår den detentionsanbragte er udtaget af detentionen. Følgelig er der i de 6 rapporter der tidsmæssigt ligger forud for den 1. marts 2006, ikke oplysninger om hvornår den pågældende er endelig udtaget af detentionen. Dog er det i 2 tilfælde (21/2 og 13/2) anført hvornår de pågældende er udtaget med henblik på overførsel.

Rigspolitichefens nye blanket som har skullet anvendes siden 1. marts 2006, indeholder derimod nederst på tilsynsskemaet en rubrik til angivelse af hvornår den detentionsanbragte er endeligt udtaget. I ingen af de 4 tilfælde der ligger efter den 1. marts 2006, er denne rubrik udfyldt. I 1 af de 4 tilfælde (18/3) er det ved det sidste tilsynsnotat noteret at den pågældende blev udtaget til afhøring, og i 1 andet tilfælde (5/4 (AP.nr 163)) at den pågældendes advokat var kommet. I begge disse tilfælde er den pågældende kort tid herefter blevet løsladt.

I de ovennævnte 4 tilfælde (21/2, 13/2, 18/3 og 5/4 (AP.nr 163)) har jeg anset det forudgående tilsyn for det sidste tilsyn inden udtagelsen. Jeg har herefter kunnet konstatere at udtagelse i disse tilfælde er sket inden for 30 minutter (et enkelt tilfælde 35 minutter) efter sidst noterede tilsyn.

I de 3 tilfælde hvor der ikke er oplysning om tidspunktet for udtagelsen af detentionen, men hvor der er oplysninger om de foretagne tilsyn, er løsladelse sket henholdsvis 1 time og 52 minutter, 1 time og 22 minutter og 15 minutter efter det sidst noterede tilsyn. Det drejer sig om anbringelserne den 5. april (AP.nr. 162), 15. februar og 14. februar 2006.

Jeg er opmærksom på at der efter udtagelsen og indtil løsladelsen medgår tid til eventuel afhøring og til udlevering af effekter samt eventuelt toiletbesøg mv. For så vidt angår anbringelserne den 5. april (AP.nr. 162) og 15. februar 2006 anmoder jeg dog om en udtalelse vedrørende tilsynet med de pågældende i den sidste del af anbringelsen indtil udtagelsen.

Vedrørende anbringelsen den 15. februar 2006 beder jeg endvidere om oplysninger om hvorvidt den pågældende ved den endelige udtagelse blev overført til et fængsel eller løsladt. Baggrunden herfor er at det af rapporten fremgår at den pågældende den 15. februar 2006 kl. 20.30 blev overført til Politimesteren i Hillerød, men at det også fremgår at den pågældende samme dag kl. 21.15 blev løsladt.

2.7.2.3. Intervallet mellem tilsyn

I de 7 tilfælde hvor der er oplysninger om de førte tilsyn, har der med ganske få undtagelser været ført tilsyn med intervaller på højst en halv time, bortset fra de sidste par timer forud for løsladelsen i de tilfælde der er omtalt ovenfor under pkt. 2.7.2.2. De få undtagelser omfatter to tilsyn hvor der er gået knap en time siden sidste tilsyn (begge vedrører anbringelsen den 14. februar 2006).

Jeg har – udover det ovenfor under pkt. 2.7.2.2. anførte – ikke nogen bemærkninger til intervallet mellem tilsyn.

2.7.2.4. Noteringen af hvem der har forestået tilsyn

Som tidligere nævnt skal navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, noteres i detentionsrapporten, jf. den tidligere gældende kundgørelses § 18, stk. 5, og nugældende kundgørelses § 25, stk. 3. Af sidstnævnte bestemmelse fremgår det at det er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis det ikke kan medføre tvivl om hvem der har foretaget tilsynet. Det gjaldt også for

tilsyn forud for den nye kundgørelses ikrafttræden selv om det ikke udtrykkeligt var nævnt i den tidligere gældende kundgørelse.

Ved samtlige tilsyn er initialerne på den der har udført tilsynet påført samtlige foretagne tilsyn i alle tilfælde.

2.7.2.5. Karakteren af de udførte tilsyn

De 2 første tilsyn efter lægeundersøgelsen skal som tidligere nævnt ifølge bekendtgørelsens § 14, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen. Dette gælder uanset om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Selve lægetilsynet kan ikke medregnes i de 2 tilsyn.

I de 7 rapporter der indeholder oplysninger om de foretagne tilsyn, er det i alle tilfælde angivet hvilken type tilsyn der var tale om.

Som anført ovenfor er de første 2 tilsyn efter den endelige anbringelse i 6 af disse tilfælde ikke foretaget ved fremmøde i detentionen.

Det er beklageligt at der i disse 6 tilfælde ikke er forholdt i overensstemmelse med detentionsbekendtgørelsens § 14, stk. 2.

Jeg henstiller at bestemmelsen i bekendtgørelsens § 14, stk. 2, særligt indskræmpes, og jeg beder om underretning om hvad der sker i den anledning.

Med enkelte undtagelser er der ud for det enkelte tilsyn angivet bemærkninger i feltet hertil. Jeg går ud fra at de steder hvor der mangler notater, ikke har været noget at bemærke ved tilsynet.

Det bør efter min opfattelse udtrykkeligt, fx blot ved et minus eller et gentagelsestegn, angives at tilsynet ikke har givet anledning til bemærkninger, jf. også

pkt. 3 i Rigspolitechefens rundskrivelse af 2. februar 2006 hvorefter samtlige relevante punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. Jeg går ud fra at Nordsjællands Politi vil gøre det relevante personale bekendt med min opfattelse.

Efter § 18, stk. 6, i den tidligere gældende kundgørelse kunne der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. I den nye kundgørelses § 33, er der en bestemmelse der giver mulighed for fastsættelse af særlige regler om fremgangsmåden ved detentionsanbringelse og om tilsynets forløb hvor ”geografiske forhold gør det nødvendigt”. Lokale bestemmelser om tilsyn må ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Jeg går ud fra at der for politistationen i Lyngby ikke er udarbejdet sådanne særregler.

Jeg beder om oplysninger om hvorvidt der føres kontrol med behandlingen af sager om detentionsanbringelse, herunder korrekt udfyldelse af rapporterne.

2.8. Løsladelsestidspunktet

Efter den tidligere kundgørelses § 20 og nugældende kundgørelses § 26, stk. 5, skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

Der er som ovenfor anført i alle tilfælde angivet dato og klokkeslæt for løsladelsen i detentionsrapporten.

2.9. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 17 i bekendtgørelsen skal den frihedsberøvede efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholafvænning og -behandling.

Vejledning kan ske ved udlevering af Rigspolitechefens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” eller en lokal pjece/blanket med de samme oplysninger, jf. den tidligere gældende kundgørelses § 21, stk. 1, og den nugældende kundgørelses § 26, stk. 2.

I kundgørelsen (nu § 26, stk. 2, 1. pkt.) og i Rigspolitechefens pjece er det anført at der kan klages til Justitsministeriet. Efter ikrafttrædelsen den 1. januar 2007 af politireformen er Rigspolitechefen imidlertid blevet klageinstans for så vidt angår politifaglige spørgsmål, herunder i sager om bl.a. frihedsberøvelse efter politiloven. Jeg er i sagen om min inspektion af detentionen i Skive gået ud fra at Rigspolitechefen vil ændre kundgørelsen og pjecen i overensstemmelse hermed.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænning og -behandling.

I detentionsrapporten skal det anføres at den pågældende er vejledt i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser ved udlevering af pjece/blanket, jf. den tidligere gældende kundgørelses § 21, stk. 2, og den nugældende kundgørelses § 26, stk. 3. Den detentionsrapport som Rigspolitechefen har udfærdiget (P152), indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen af den pågældende.

I den blanket som politiet i Lyngby har anvendt indtil den 1. marts 2006, skulle det afkrydses om den pågældende havde modtaget klagevejledning mv. og hvem der havde foretaget vejledningen, og om pjecen ”Hvor går du hen, når du går ud?” var udleveret og af hvem (jeg går ud fra at der ikke er udarbejdet en lokal blanket/pjece om klageadgang mv.).

Under inspektionen konstaterede jeg som nævnt ovenfor under pkt. 1 at der ved visitationsskranken i kælderetagen lå et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling, ”Hvor går du hen, når du går ud?”. Det blev endvidere oplyst at de frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen får udleveret pjecen.

Kun i et enkelt tilfælde (16/2) er det anført at den pågældende er blevet givet klagevejledning mv.

Det er beklageligt at der i 9 tilfælde ikke er oplysninger om at de pågældende er vejledt i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 17, herunder at der ikke er gjort notat om udlevering eller tilbud om udlevering af Rigspolitechefens pjece. Hvis vejledningen ikke udleveres, fx fordi den pågældende ikke ønsker at modtage vejledningen, eller fordi særlige forhold gør at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades, bør der efter min opfattelse gøres notat herom i rapporten med angivelse af årsagen hertil.

Jeg henstiller at pligten til vejledning efter (nu) § 26, stk. 2, i detentionskundgørelsen og til at gøre notat herom, jf. § 26, stk. 3, indskærpes. Jeg anmoder om oplysning om hvad der sker i den anledning.

Da Justitsministeriet er angivet som klageinstans i Rigspolitechefens pjece, går jeg i øvrigt ud fra at politiet ved udlevering af pjecen indtil den er revideret, vil gøre opmærksom på rette klagemyndighed, fx ved rettelse i pjecen inden udleveringen.

Opfølgning

Jeg beder om at Nordsjællands Politis oplysninger mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

Underretning

Denne endelige rapport sendes til Nordsjællands Politi, Justitsministeriet, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg.

Lennart Frandsen

Inspektionschef